

Sted, medmindre Retten giver sit Samtykke dertil. Nu har Landstinget vedtaget, at Bestemmelsen om, at Retten kan give sit Samtykke til, at der gives offentlige Meddelelser om saadanne Sager, der behandles for lukkede Døre, skal udgaa. Jeg erkender, at det giver en betydelig klarere Regel, navnlig overfor Pressen, der saa ved, at naar Retsmøderne holdes for lukkede Døre, maa der ikke offentligt gengives noget om, hvad der er forhandlet, og der kan ikke gives Tilladelse til, at saadan Offentliggørelse sker.

Dernæst har Landstinget vedtaget en Ændring til Lovforslagets § 30. Saaledes som Folketinget havde vedtaget § 30, lød den: „Med Bøder fra 100 til 10 000 Kr. eller med simpelt Fængsel straffes den, som i Tale eller Skrift, beregnet paa at virke i en videre Kreds, forsætligt eller ved grov Uagtsomhed: 1) giver væsentlig urigtige Meddelelser om en Straffesag, der endnu ikke er endeligt afgjort eller bortfaldet eller 2) lægger væsentlige Hindringer i Vejen for Sagens Oplysning eller uheldede Afgørelse.“ Nu foreslaar Landstinget, at under Punkt 2) skal Ordene „væsentlige“ og „eller uheldede Afgørelse“ udgaa, saaledes at Regelen kommer til at lyde: „den, som forsætligt eller ved grov Uagtsomhed lægger Hindringer i Vejen for Sagens Oplysning“. Jeg beklager, at Ordet „væsentlige“ er gaaet ud, fordi det betyder en Skærpelse, medens det maaske nok er en Forbedring, at Ordene „eller uheldede Afgørelse“ gaar ud. Det hele giver en klarere Regel end den, som Folketinget havde vedtaget.

Den næste Ændring, jeg skal omtale, angaar Spørgsmaalet om Underretssagførernes Stilling. Det vil erindres, at der var nogen Debat om dette Spørgsmaal, da Forslaget var til Behandling her i Tinget, og man endte med her at vedtage, at Underretssagførerne skulde have Lov til ogsaa at procedere for Landsretten som anden Instans, naar de underkastede sig den Prøve, som herefter alle, der vilde være Landsretssagførere, skulde underkaste sig. Underretssagførerne havde andraget om, at de maatte faa Tilladelse til at møde ogsaa i anden Instans i alle Sager og faa Beskikkelse som Landsretssagførere. Det havde man altsaa ikke kunnet enes om

her i Folketinget, idet man fra flere Sider mente, at det var urimeligt at give Underretssagførerne en saa vidtgaende Ret, da deres Uddannelse dog i teoretisk Henseende ikke stod fuldt paa Højde med Overretssagførernes. Nu har Landstinget vedtaget, at alle Underretssagførere, som ved denne Lovs Ikrafttræden har Bestalling, skal have Ret til at møde for Landsretterne ogsaa i Anden-Instans-Sager, altsaa ogsaa i Appelsager, men de maa ikke faa Titelen Landsretssagførere. Det forekommer mig lidt besynderligt, at man giver dem alle Rettigheder, men ikke vil give dem Lov til at føre Titelen Landsretssagfører, og jeg har heller ikke her kunnet finde Landstingets Motivering; i hvert Fald forekommer den mig ikke fyldestgørende. Jeg for mit Vedkommende og adskillige af Udvalgets Medlemmer er ikke glade for den Bestemmelse. Vi mener ikke, at det giver en tilstrækkelig betryggende Ordning af Sagførervæsenet, men vi vil ikke paa nærværende Tidspunkt modsætte os, at Lovforslaget gennemføres. Vi ønsker dog at sige, at vi fralægger os Ansvaret, hvis det skulde vise sig, at Ordningen ikke bliver betryggende.

Dernæst har Landstinget foreslaaet, at de nuværende Underretsdommere, der ikke i Henhold til Paragrafferne i Retsplejeloven beskikkes som Dommere ved de nye Underretter eller som Politimestre, forsaavidt de er over 65 Aar gamle, skal have Ret til uanset deres Tjenesteaalder at erholde $\frac{2}{3}$ af deres sidste Embedsindtægt i Pension. Der kan være nogen Rimelighed for at give Underretsdommerne denne Stilling, og der har ikke fra nogen Side i Udvalget rejst sig Betæneligheder derved. Den sidste Ændring, Landstinget har foretaget, vedrører Benævnelserne for forskellige Embedsmænd. Landstinget har for det første vedtaget, at Formændene for Højesteret, Landsretterne, Sø- og Handelsretten i København og Københavns Byret skal benævnes Præsidenter, og at Næstformanden i Sø- og Handelsretten skal benævnes Vicepræsident. Det kan maaske glæde de paagældende Embedsmænd at faa denne Titel. Endvidere har Landstinget vedtaget, at Benævnelserne for de Embedsmænd, der virker som offentlige Anklagere, ændres fra